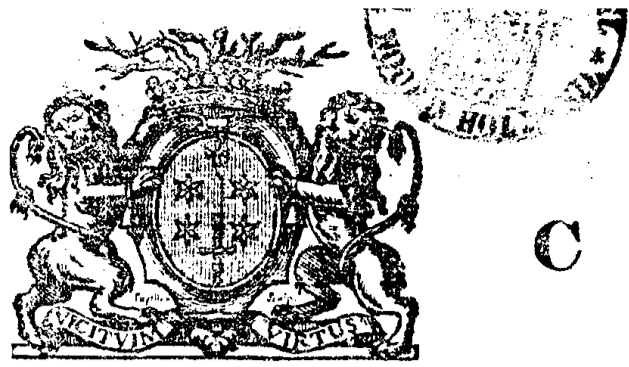

Opregte

Donderdagsche

HAARLEMSCHE

COURANT

Van

1 October.

D U I T S C H L A N D.

BERLIJN, 24 September. In berichten uit Kalisch wordt eene beschrijving gegeven van de groote manoeuvres, waarmede de wapen oefeningen der vereenigde russische en pruisische troepen den 19den besloten zijn.

Verscheidene vorstelijke personen, zoo als de oostenrijksche aartshertogen, prins Wilhelm ('s Konings broeder) en de erf-groothertog van Hessen, zijn reeds den 19den 's avonds en den 20sten door Breslau gereisd, zich van Kalisch naar Töplitz begevende.

Uithoofde van de cholera zijn de voorgenomene groote manoeuvres van het in Italië bijeengetrokkene oostenrijksche armee-corps, onder bevel van den generaal Radetzki, afgezegd.

BERLIJN, 25 September. Z. M. de Koning en H. D. de vorstin v. Liegnitz zijn in den avond van den 25sten dezer uit Kalisch te Breslau aangekomen.

Z. M. de Keizer van Oostenrijk is bij zijne komst te Töplitz, den 19den dezer, met veel luister en geesdrift ontvangen. Den volgenden dag is Z. M. Koning Anton van Saksen insgelijks te Töplitz aangekomen, en terstond door zijnen neef, Keizer Ferdinand, begroet.

Volgens de beschrijving, welke door ons regeringsblad gegeven wordt van het vuurwerk, hetwelk in den avond van den 18den dezer bij Kalisch is afgestoken, ter eere van den Koning van Pruisen, is hetzelfde in de daad van eenen reusachtigen aard en allerfraaiest geweest. Gedurende eene maand waren toehereidselen voor hetzelfde gemaakt. Aan de eene zijde van het paviljoen, hetwelk in het midden van het kamp der infanterie staat en een uitgestrekt gezicht over den omtrek oplevert, had men eene vesting met aarden wallen, een muur en boomen vervaardigd, binnen welke huizen, kerken, paleizen enz. waren afgebeeld.

den te koop zouden komen. Deze maatregelen werden vooral in de tegenwoordige oogenblikken, waarin de bijeenkomst der monarchen zoo veel stof geeft tot verontrustende gissingen, van veel belang gerekend en als het sprekendste bewijs van de vredelievendheid der oostenrijksche regering beschouwd; maar ook tevens als een bewijs van vertrouwen op het regering-stelsel van Koning Lodewijk Philips, hetwelk eindelijk ook ten aanzien van Spanje de op recht en billijkheid zoowel als op den opregten wensch voor Spanje's welzijn gegrondde inzichten van het oostenrijksche kabinet meer scheen aantenemen.

FRANKFORT, 27 September. Uit Rome, 14 September, wordt het volgende gemeld: „Heden is D. Miguel met den markies de Lavradio en een gedeelte van zijn gevolg van hier vertrokken. Het doel zijner reis is, naar men verneemt, Bohemen, ten einde, ofschoon ook niet op het congres van Töplitz zelf, toch in deszelfs nabijheid te wezen. Zijn vertrek geeft stof tot allerlei gissingen, terwijl sommigen hetzelfde een geheel ander doel toeschrijven. Dat hij te Töplitz niet als Koning van Portugal kan verschijnen, is wel niet te betwijfelen, daar hij, voor zoo veel bekend is, door geen der aldaar verzamelde souvereins als zoodanig erkend is.

— Volgens berigt uit Livorno van 18 September nam toen de cholera aldaar merklijk af. Men had opgemerkt, dat de ziekte in het noord-westelijk gedeelte der stad was begonnen, en zich steeds in eene zuid-oostelijke rigting door dezelve verspreid had; zij had zoo wel onder de aanzienlijke als onder de behoeftige volksklassen gewoed, doch verreweg het meest in de engere en onzindelijke gedeelten der stad. In Lucca, Modena, Parma, den Kerkelijken Staat en Napels waren aan de grenzen cordons getrokken, zoo dat de reizigers, die nu Italië zouden willen bezoeken, verscheidene maanden in verschillende quarantaines moesten doorbrengen.

— Naar luid der berichten uit Scutari, die den 17den dezer te Triest waren ontvangen, waren ettelijke duizend man turksche troepen, onder bevel van Rumely-Wahesy, uit den omtrek der stad opgemaarscheerd, om de opstandelingen te bedwingen, en had ook een gedeelte van de met de vloot aazgebragte troepen eene beweging tegen dezelve gemaakt, maar hielden de insurgenten nog stand, en schenen zij steeds gezind, om hardnekkige tegenweer te bieden.

— De secretaris van het oostenrijksche gezantschap bij de duitsche bonds-vergadering, graaf Pototaky, is dezer dagen, na de komst van een courier uit Weenen, van hier naar Töplitz vertrokken.

VAN DEN RIJN, 27 September. Bijzondere brieven uit Berlijn, 23 September, bevelen het volgende: „Kalisch en Töplitz maken steeds, bijna uitsluitend, het onderwerp uit van de dagelijksche gesprekken. Veel opzien baart de ontdekking van het plaats gehad hebbende bedrog ten aanzien van de levering der levensmiddelen voor de soldaten; de Keizer heeft dit zelf ontdekt bij gelegenheid, dat hij zich onderhield met een oud soldaat. Ten gevolge van dit bedrog is de intendant-generaal der armee terstond voor een krijgsraad gebragt; voor het front der troepen zijn hem de epauletten ontnomen, en thans moet hij zich, met verscheidene hoofd-officieren, die insgelijks aan het bedrog deel hadden genomen, op weg bevinden naar Siberië.

„Naar men thans zegt, zullen HH. MM. de Keizer en de Keizerin van Rusland, na de bijeenkomst te Töplitz, zoo spoedig mogelijk naar Petersburg terugkeeren, zonder te Berlijn te komen.

F R A N K R I J K.

PARIS, 26 September. Z. M. de Koning heeft gisteren de stad Versailles bezocht, en is des avonds teruggekomen.

— De leden van de revolutionaire klub, welke dezer dagen in Toulouze zijn gearresteerd, worden gezegd, geenszins in verband te hebben gestaan met het in 1834 verboden geheime genootschap, bekend onder den naam van de Regten van den mensch. Ondanks het kruis en den bijbel, schijnen zij, zoo wel haat tegen het priesterschap, als tegen het koningschap te hebben gezworen. — Toen zij door de politie-bedienden werden overvallen droegen al de leden een zwart masker. Zeventien zijn gearresteerd, en daaronder een grenadier van het 11de regiment, die de voorzitter schijnt geweest te zijn. — Men heeft tot dus verre niets naders uit Madrid vernomen. Het ministeriële ochtendblad levert weder onderscheidene bedenkingen, nopens den toestand van Spanje, welke daarop nederkomen, dat, daar het ministerie Mendizabal zich heeft gevestigd op het beginsel van toegeeffelijkheid aan de vorderingen der revolutionairen, niemand kan berekenen, tot hoe verre die vorderingen zich zullen uitstrekken, daar het staatkundig geslacht van 1812 nog bestaat, en men ook in Spanje veel lieden aantreft, die niets geleerd en niets vergeten hebben.

der jeugdige Koningin met de ontwikkeling der regten van hare onderdanen in verband te brengen. Wij gelooven, dat dit zijn oogmerk is, en wenschen van onze zijde vurig, dat het hem moe gelukken. De middelen staan op den achtergrond. Maar Frankrijk mag hopen (en zoude het tegendeel des noods weten te beletten), dat deze middelen geenszins strijdig zullen zijn noch met het belang, noch met de staatkunde van dat Rijk.

Onze ministeriële verzeckeren, dat de constitutionelen een der battaillons van Guergue in Katalonie zoo goed als ingesloten hebben, en dat die manschap nog slechts eene flauwe hoop overschiet van zich op franschen bodem te kunnen redden. De monarchalen beweren daarentegen, dat de Carlisten zich steeds in eene goede stelling bevinden, en versterking erlangen, en dat de soldaten van het vreemden-legioen in menigte beginnen te deserteren, zich beklagende, dat men hen bedrogen heeft, en in stede van het bezwaarlijk leven eens partijangangers, een genoegelijk verblijf in eene zeeplaats had toegezegd.

— Men leest in een der dagbladen van Savoyje, dat, daar het bewind van Frankrijk thans geene troepen, uit vreemdelingen bestaande, onderhoudt, al de deserteurs, het zij Piemontezen, het zij anderen, welke zich op franschen bodem vertoonen, zullen worden aangehouden en over de grenzen teruggebragt.

— De 3 pc. renten zijn 80 fr. 95 gebleven; n. Spanje 43.

PARIS, 26 September. De admiraal de Rigny is dezer dagen, aan boord van het fregat Arthemise, van Napels te Toulon aangekomen. Hij wordt dagelijks binnen deze hoofdstad gewacht. Brieven uit Napels melden het navolgende, ten aanzien van de zending des admiraals: „Het is zeker, dat de admiraal herwaarts is gekomen, met volmagt, om de voorwaarden tot stand te brengen van een huwelijk van prinses Marie met den prins van Syrakuse. De zaak had in zeker opzicht haar beslag erlangd, toen eene nieuwe moeilijkheid het sluiten van het verdrag andermaal heeft vertraagd. Het schijnt, dat deze moeilijkheid betrekking heeft gehad tot de bruidschat, en wel omtrent de wijze, op welke dezelve zoude worden verstrekt, vermits de heer de Rigny wel gemagtigd was, om in de betaling der renten van zes millioenen, waarop die bruidschat was bepaald, toe te stemmen, maar geenszins in de betaling van de hoofdsom.

— Het gevangenen nemen van Pepin schijnt het regtsgeleding van Fieschi op nieuw te vertragen, en men verzekert, van den kant der liberalen, dat het gerechtshof der pairs, alvorens den laatsgenoemden te regt te stellen, eerst het proces der republikeinen zal afdoen. — Pepin moet erkend hebben, tusschen beide geld aan Morey te hebben geleend, en geene andere kennis aan Fieschi te hebben, dan door tusschenkomst van Morey, die hem denzelven een paar maaien had gezonden, om in zijne fabriek, als daglooner, te worden gebruikt.

— Den 25sten September hebben eenige voorstanders van de partij der liberalen, ten getale van 300, in het steeple Torigny, departement de la Manche, een middagmaal gegeven, ter eere van den heer Odillon-Barrot. Op dezen maaltijd zijn verschillende toasten ingesteld, ter vereering van de Julij-revolutie en van de constitutionele monarchie, en verzeild geworden met toepasselijke aanspraken. De heer Odillon Barrot heeft zich beklagd, dat het bewind, gehoor gevende aan slechte raadslieden, de beginselen van het charter had verkort, en de hand geslagen aan de waarborgen der vrije drukpers en der regtspleging door middel van gezwoorenen. Hij heeft zijne vrees betuigd, dat het bewind, het stilzwijgen der natie, na het tot stand brengen der jongste verordeningen, verkeerd uitleggende, welligt nog verder zal gaan. Hij heeft echter te kennen gegeven, dat, daar het bewind deze verordeningen in eenen wettelijken vorm tot stand had weten te brengen, men dezelve niet anders dan in gelijken vorm weder krachteloos konde maken; — dat het middel, om daartoe te geraken, alleen in handen was der kiezers, en dat deze kiezers slechts eerlijke en bekwame gedeputeerden behoefden te benoemen, om de verordeningen eener onvermogende aristocratie van zelf te zien vervallen.

Degenen, welke zich, tot het geven van dezen maaltijd, hebben vereenigd, behooren niet tot de geringere klassen der maatschappij; — immers hun gezamenlijk inkomen wordt op niet minder dan 3 à 4 millioenen geschat.

De nieuwe wet, ten aanzien van de drukpers, is dezer dagen toegepast. De gezwoorenen hebben den uitgever van het blad le Renouateur veroordeeld tot gevangenis en geldboete, omdat hetzelfde had vermeld: „dat het bewind door middel van de Fieschi-wet datgene had weten te erlangen, 't welk Koning Karel te vergeefs had getracht, door middel eener ordonnantie tot stand te brengen.“ Deze uitdrukkingen zijn beschouwd geworden als inbreuk makende op den aan de wet verschuldigde eerbied, en alzoo strafbaar, ingevolge de verordeningen, welke door de gedeputeerden zelve in de jongste wet, betreffende de drukpers, zijn ingelascht. — De bladen der zoogenaamde derde partij maken scherpe aanmerkingen op deze veroordeeling.

Sommigen hadden zich voorgesteld, dat de departementale raden, welke dezer dagen zijn bijeengekomen, welligt hun ongenoegen zouden betoonen, ten aanzien der laatstelijk tot stand gebragte wetten, als inbreuk makende op den geest, zoowel als op den letter van de grondwet, doch dit heeft, zoo ver bekend is, nog geene plaats gehad. — In den raad van het departement van de Seine zelfs heeft de heer Lafitte, als de oudste in jaren, het voorzitterschap waargenomen, doch heeft de meerderheid der vergadering eenen anderen in zijne plaats benoemd. — Te Perigeux heeft men hevig getwist, om dat de generaal Bugeaud niet wilde toestaan, dat het verhandelde door de dagbladen zoude worden bekend gemaakt, doch is, des niettegenstaande, die bekendmaking veroorloofd. In andere departementen heeft men begrepen, dat de nog bestaande keizerlijke verordeningen dergelijke bekendmaking niet veroorloofden.

— Men heeft tot heden ochtend geene nader berichten, noch uit Madrid, noch uit de provincien. Bijaldien de junta van Arragon zich dadelijk had ontbonden, zoude zulks waarschijnlijk reeds ter kennis van het bewind zijn gekomen. De berichten uit Barcelona en Va-

